

melsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 15 „dog mod Regres til den, som bevislig maatte være skyldig i Misbrug“ har man som selvfølgelig ikke fundet det nødvendigt at gjentage.

§ 67.

Efter den gjældende Ret kan det være tvivlsomt, om der tilkommer Bezeleieren nogen Ret til at kræve Duplikater af Berlen. Denne Paragraf giver Bezeleieren en saadan Ret saavel over for hans umiddelbare Formand som over for Trassenten, se Mot. S. 74—75.

§ 68.

Indeholder kun, hvad der, om end uden udryftelig Hemmel, som selvfølgelig antages for gjældende Ret, jfr. ogsaa Fdn. 18de Mai 1825 § 61.

§ 69.

Paragrafen indeholder kun gjældende Ret; dens første Punktum stemmer ganske med Fdn. 18de Mai 1825 § 16, medens man ikke med dennes § 18 har fundet det fornødent at udtale, at Udtalelse af Bemærkningen ikke har Bezelrettens Tab til følge. Paragrafens andet Punktum stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 20. 1ste P.

§ 70.

For det Tilfælde, at Indehaveren af det til Akcept sendte Exemplar nægter at udlevere dette til Håndhaveren af det givende, giver denne Paragraf af de i Mot. S. 76 anførte Grunde den Bestemmelse, at den, hvem Udleveringen er nægtet, foruden de sædvanlige Protester ved Protest skal godtgjøre, at han ikke har kunnet erholde Udlevering, forinden han kan tiltræde Regres, en Fremgangsmaade, der vel hyppigt taagtages, men dog vistnok ikke efter den gjældende Ret er nogen nødvendig Betingelse for Regressen. Selvfølgelig gjælder Reglen dog kun, naar den i § 69 forefrevne Bemærkning findes paa Berlen. — Omvendt indeholder Udfastets Bestemmelser om Berelduplikateringen til Fdn. 18de Mai 1825 § 20. 2det P. svarende Bestemmelse. Da der under Udfastets Tavshed ikke kan tilkomme Indehaveren af det akcepterede Exemplar af en Berel nogen Ret til at kræve Berlens Beløb deponeret, vil denne Bestemmelse, dersom Udfastet bliver til Voo, bortfalde.

§ 71.

Paragrafens første Punktum udtaler kun det selvfølgelige, at Kopien skal være fuldstændig, hvad Fdn. 18de Mai 1825 ikke har fundet det fornødent særligt at udtale. Paragrafens andet Punktum stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 17. 2det Punktum.

§ 72.

Paragrafens første Punktum stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 20. 1° i Slutningen. Paragrafens andet Punktum kræver i Overensstemmelse med hvad ovenfor er bemærket ved § 70, en Protest, for nægtet Udlevering af Kopien som Betingelse for Tiltrædelsen af Regres, hvorimod der i dette Tilfælde ikke som i § 70 kræves, at Protesten optages hos Trassaten, da denne ikke kan forudsættes at ville betale efter en Kopi. Under overhovedet kan være Tale om Regres efter Kopien alene, følger af Udfastets § 11 (Fdn. 18de Mai 1825 § 17), men Regressen omfatter selvfølgelig kun de Endosfenter, hvis originale Endossement findes paa Berlen.

Elleve Kapitel.

Om bortkomne Berler.

§ 73.

Medens Fdn. 18de Mai 1825 Intet nærmere bestemmer om Udgangen til at erholde en bortkommen Berel mortificeret, men kun i sin § 62 indeholder en Forudsætning om, at Mortifikation af Berler ialtsald i visse Tilfælde kan finde Sted, bestemmer denne Artikel, at en bortkommen Berel kan blive mortificeret overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Mortifikation, der hænger for meget sammen med de ulige Rettergangsformer til at kunne ordnes ensartet for de tre Riger, indskrænker Udfastet sig saaledes til at henvisse til de om Mortifikation i hvert af Rigerne gjældende Regler.

§§ 74—75.

Den nu gjældende Bællowgivning indeholder kun svaaromme Regler om det Tilfælde, at en Berel er bortkommen. Forsaavidt som man ikke kan hjælpe sig med Udfærdigelsen af Duplikater, kan Bezeleieren efter den gjældende Ret — ialtsald i visse Tilfælde — erholde den bortkomne Berel mortificeret og efter stedfunden Mortifikation kræve Betaling; endvidere kan Deposition af Berlens Beløb i Nationalbanken i Kjøbenhavn fordres i det i Fdn. 18de Mai 1825 § 62 ommeldte Tilfælde, jfr. ogsaa Fdn. § 20. 2det P. Men nogen derudover, gaaende Ret har Bezeleieren ikke.

Udfastets §§ 74—75 give nu Cieren af en bortkommen Berel en heldigere Retstilling, hvorved den ovenfor anførte i Fdn. 18de Mai 1825 § 62 givne Bestemmelse fortrænges.